

Gendarmen, enten det er lovligt eller ulovligt, saa taler man ikke om en Million, saa spiller det aldeles ikke nogen Rolle, men naar man vil til at hjælpe paa et Samfundsonde, en Samfundselendighed, reformere paa det sociale Omraade, saa er det farligt i allerhøjeste Grad for det ærede Medlem at tænke sig at bruge en Million Kroner. Jeg forstaar det ikke, og jeg forstaar det saa meget mindre, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets sikkert er en af dem, der ser dybest ned i Samfundet fra den Side vel at mærke, ved, hvor megen Glendighed der er, ved med hvor meget Bevær Folk hver eneste Dag maa erhverve det, som de maa betale i Bidrag til Statskassen. Er der noget Sted, hvorfra man burde vente Støtte, er det altsaa fra et Medlem som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets, men altid har man Modstand fra den Side, saa snart der til Folkets virkelige Tarv skal bruges Penge af Statens Beholdning. Til det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) skal jeg kun sige, at det har glædet mig at høre hans Udtalelser i Dag, for saa vidt jeg har forstaaet dem rigtig. Jeg skal nøjere undersøge det og søge nøjere at komme til Erkendelse af, om der virkelig deri ligger et Grundlag, som der kan arbejdes paa, og jeg kan forstyre, at hvis jeg kommer til Klarhed derover, og hvis jeg faar den Forstaaelse, at det er en heldig Maade at gaa frem paa, skal jeg være villig til at støtte ham af al Kraft i hans Betragtning. Det forekom mig, at jeg kunde skimte noget derigennem, som der var noget tiltalende ved. Vi kunne jo nærmere undersøge, om det forholder sig saa, og i saa Fald skal jeg gøre, hvad jeg kan, for at fremme Sagen ogsaa paa det Grundlag.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Det ærede Medlem, der aabnede Forhandlingen i Dag, udtalte, at det var ønskeligt, at man kunde gennemføre en Sygefasselov. Det har jeg altid fundet. Jeg maa sige, at det er ganske ubesøjet at paastaa, at Regeringen ikke fra først af har taget Initiativet til eller interesseret sig for denne Sag. Jeg ved ikke, hvem der skulde have truet Regeringen til at gøre det, og jeg tror ikke, at Regeringen kun har, som der blev sagt, taget tilbage af, hvad der forelaa fra Kommissionen. Fordelingen i Lovforslaget er noget anderledes end foreslaaet af Kommissionen, men Sygefasserne kan det jo være ganske ligegyldigt, hvem der udvæder Bidragene, naar blot de faa dem. Altsaa, vi kunne være enige om, at det er ønskeligt at gennemføre

Lovforslaget. Jeg maa ogsaa erkende Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem sagde, at Gennemførelsen af Loven om det offentlige Fattigvæsen og — jeg maa tilføje — af Alderdomsforsørgelsesloven har og maa faa stor Betydning for dette Lovforslag. Man efterse Fattiglovens §§ 44 og 61; lægge disse Paragraffer haves selvfølgelig stor Betydning for denne Sag, idet den ene stempler en vis Hjælp, Lægehjælpen, som Ikke-Fattiahjælp, og den anden, for saa vidt der ydes fortsat Sygehjælp, erklærer den for ikke at være Fattiahjælp, og endelig beder jeg efterset Alderdomsforsørgelseslovens § 1. Et æret Medlem havde forleden fat paa den, da han talte om Vandager. Jeg omtalte da, at denne § 1 begynder saaledes: „Den, der efter at have fyldt sit 60de Aar, bliver ude af Stand til at forskaffe sig selv eller dem, over for hvem der vaahviler ham fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde“, skal være berettiget til Alderdomsunderstøttelse. Hvilken Betydning denne Paragraf har over for Sygefasserne, behøver jeg ikke nærmere at paavise, thi det maa være indlysende for enhver, der blot læser den. Jeg erkender altsaa, at der er visse Hensyn at tage ved Gennemførelsen af en Sygefasselov, deriblandt ogsaa Hensynet til de Løve, der bleve gennemførte i Fjor, og paa hvilke der jo blev ydet ret bethdeligt. Det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkrets (Bojsen) vil have saa lidt Indgriben som muligt over for Sygefasserne og mener, at Regeringen er gaaet for vidt, og at Udvalget er gaaet endnu videre i saa Henseende. Jeg maa gøre opmærksom paa, at naar en saadan Lov skal gennemføres, ville ganske vist visse særlige Bestemmelser for Sygefasserne vise sig nødvendige. Hvor Grænsen skal drages, er et andet Spørgsmaal. Men det ærede Medlem har ikke Ret i, at det er af Hensyn til det statistiske Materiale, at man behøver saadanne særlige Bestemmelser. Statistikkens Fordringer ville kunne tilbedtægtes ved Forskrifter angaaende Regnskabsaflæggelsen. Derved vil jo i Reglen det fornødne kunne iagtages i den Retning. Dernæst har det ærede Medlem, om jeg saa maa sige, et væsentlig nyt Grundlag at foreslaa for Lovforslaget. Med Hensyn hertil maa jeg udtale mig med alt Forbehold. Jeg maa først se dette Grundlag og navnlig den Maade, hvorpaa det tænkes udført, thi det er derpaa, alt kommer an. Naar det ærede Medlem mener, at man kunde stille Sygefasserne friere eller rettere stille Kommunalbestyrelserne friere overfor Sygefasserne og gennem